

REDACTIUNEA.
ADMINISTRAȚIUNEA ȘI TIPOGRAFIA.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se restituie.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și în
amplasamentele Birourilor de anunțuri:
în Viena: M. Dukes Nachf.
Max. Augenthaler & Emmerich Lesner.
Walter Schalek. Rudolf Wosse.
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelka.
în Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. în Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
zică garmond pe o coloană 6 or.
— Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o
sezică 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 238.

Brașov, Joi 26 Octomvrie (8 Noemvrie).

1900.

Din cauza sfinteii sărbători de mâne, Joi,
Sf. Dumitru, diarul nu va apăre până Vineri
săra.

Și Rutenii dușmani?

Omul, care 'și simte sufletul in-
greunat cu păcate grele săvârșite
față cu de-aproapele său, tremură și
se înspăimântă chiar și de cea mai
neînsemnată mișcare. Conștiința cea
rea îl persecută și muștrarea îl rōde
cumplit. Și câte păcate n'au săvâr-
șit și nu săvârșesc dîlnic detentorii
puterii publice în statul nostru față
cu națiunile nemaghiare.

Nue mirare dăr, decă șovinistii
dela putere, avînd în momente lu-
cide conștiința marilor nedreptăți
și ilegalități, ce le săvârșesc față de
conlocuitorii lor de alt neam, vîd
în totă lumea, ce-i încunjură, inimici
neîmpăcați și pe tōte cărările răsă-
rindu-le dușmani.

Cine ar fi gîndit însă vre-odată,
ca Maghiarii să vadă și în nenoro-
ciții Ruteni, dușmani ai „națiunii
alcătuitoare“ de stat? Și cine s'ar fi
putut aștepta la aceea, ca tocmai
Rutenii să fiă considerați de pătura
suprapusă maghiară ca element tur-
burător, cînd bine scim cum mai
ales în timpul din urmă o parte în-
semnată din cărturarii și preoșimea
lor, au început să note cu totul în
apele maghiarisatorilor, să se facă
cōdă la toponul, cu care adversarii
esistenței lor naționale isbesc în
trunchiul vitalității poporului rutén.

Și totuși ce vedem? Am înre-
gistrat în unul din numerii trecuți
scirea, că o fōiă ruténă din Ungvar
acusă de eresă, de schismă și de
tendințe maghiarisătore așa pore-
clitul comitet regnicolar al „Ma-
ghiarilor greco-catolici“, pentru-că
umblă cu gîndul să întemeieze o bi-
serică „greco-catolică maghiară“ și
să introducă limba maghiară în ser-

viciul divin bisericesc. Scim, că în
scopul acesta s'a făcut în primăvara
anului curent și faimosul peregrinaj
la Roma. În fruntea aceluși peregrinaj
s'au pus chiar episcopii ruteni
din Muncaciū și Eperjes și foile ma-
ghiare n'aveau destule cuvinte de
laude umflate la adresa „bunilor“,
„blîndilor“ și „patrioticilor“ Ruteni,
pentru-că și-au pus umărul să ajute
realizarea planurilor unei mișcări
menite a servi lățirea limbei ma-
ghiare prin altar, care ar deveni ast-
fel un factor puternic de maghia-
risare.

Încercarea de atunci a „Maghia-
rilor gr-cat.“ a pățit un strașnic
fiasco și acum durerea șovinistilor
o potențază în măsură însemnată
faptul, că abia câte-va luni după
colindarea prin Roma, se găsesc unii
Ruteni luminați și cu trager de inimă
față de limba și naționalitatea lor,
cari află, că faimosul „comitet reg-
nicolar“ face eresă, schismă și are
tendințe de maghiarisare, — cer decî
înlăturarea și desființarea lui.

Firesce, învinuirile aceste pe de-
plin întemeiate au deșteptat furia șo-
vinismului agresiv și intolerant, care
e făcut foc și pară de necaz și mă-
niă, că tocmai din sinul Rutenilor
se ridică voci de protestare, menite
a scōte în cele din urmă la ivelă,
că totă mișcarea pentru introducerea
limbei liturgice maghiare au pus-o
la cale nisce renegați îndrăsneți.

Curios este, că un diar de frunte
maghiar guvernamental, ocupându-se
cu cestiunea acēsta, are cele mai
aspre cuvinte față de Ruteni, îi ame-
nintă cu puterea statului, ba merge
până a risca aserțiunea, că nu cei
din „comitetul regnicolar“ vor să
distrugă și să turbure pacea și li-
niștea în sinul Rutenilor, ci tocmai
unii din cărturarii acestora nutresc
tendințe de distrugere, vor să în-
ghită în rassa lor pe cei de altă
rassă și-și iau rolul de „ucigași ai
necesităților spirituale“. Mai mult,

se pomenesc acum de-odată bieții
Ruteni, că li-se aruncă grava învi-
nuire de a introduce „politica slavi-
sătore pe terenul bisericesc“, ceea-ce
ar fi „panslavism pe față“.

Unde dai și unde crepă! Cei
umiliți și prigoniți sunt „prigoni-
torii“; cei cari își apără limba și
naționalitatea de perire sunt „des-
naționalisătorii“ și „bunii“, „blîndii“
și „patrioticii“ Ruteni de erî, a de-
venit ađi „panslavisti“, ergo duș-
mani ai „națiunii alcătuitoare“.

Bine că și-i fac „dușmani“ și
pe Ruteni. Cel puțin vor avé prilej
să strige la tōte ocaziunile, că nu
mai au nici un prietin. Êr încât pen-
tru Ruteni, le vor tolosi și lor ceva
atacurile acestea, îi vor deștepta până
mai e timp și vor arăta, mai ales
celor din fruntea clerului lor, că rēu
serviciu au făcut bisericeii și popo-
rului lor cînd nu de mult s'au pus
cōdă la toponul maghiarismului vio-
lent, care voia să stōrcă dela scau-
nului apostolic îndreptățirea introdu-
cerii limbei liturgice maghiare.

Desbaterea declarațiunei archi-
ducelui moștenitor continuă în diata
ungară. Ea durează acum de-o săptămână
și nu se pōte prevedé cu siguranță cînd
se va sfîrși. După Polonyi, care a ocupat
întreaga ședință de alaltăeri, mai erau în-
scriși la cuvînt Szilagyi, Edtvös și Rakow-
szky. Discursul lui Polonyi, care prin ra-
bulistica lui a produs o penibilă impresie
asupra șzeliștilor, este comentat în tōte
cercurile ca un atac rar în fîslul său. S'a
observat, că la banffyști discursul lui Po-
lonyi a produs satisfacțiă. Banffyștul Gajari
l'a felicitat ostentativ pe Polonyi.

Mare senzațiă a produs în camera
cînd Polonyi a dîs, că jurăminte ca acela,
care l'a făcut archiducele moștenitor, n'au
fost ținute nici-odată. A ilustrat acēsta cu
exemple din istoria Habsburgilor. „Nu
cred, că s'ar afla cine-va în camera acēsta
— adause Polonyi, — care ar pretinde dela
moștenitorul de tron eșecutarea jurămîn-

tului său. Dieta nu pōte decreta, că na-
țiunea maghiară nu este egală în rang cu
familia princiară. Fii și fiicele națiunii
maghiare stau mai pe sus de urmașii mi-
cilor prinți. În înțelesul legilor nōstre, fiă-
care fu al națiunii maghiare nu numai pōte
să alégă rege, dăr pōte fi și rege. Facă dieta
o adresă, în care să desfășure, că nu per-
mitem să ni-se umilēscă copiii. În casa ma-
ghiară femeia este regina; regină va fi și în
casa moștenitorului de tron“. În fine spune,
că nici-odată nu va primi o lege, care
umiliesce pe copiii nevinovați, pe femeia
legală și, de-i va ajuta Dumnezeu, el (Po-
lonyi) nu va respecta nici-odată o astfel de
lege.

Turcia și căile ferate bosniace.

Foile bulgare sunt vesele constatînd, că
guvernul din Sofia a început tratative cu
guvernul tureesc relativ la concesia liniei
ferate. Ele însă anunță tot-odată, că con-
cesiunea, pe care o cere Austro-Ungaria
pentru unirea punctelor Serajevo-Mitrovița
va fi respinsă de Turcia și nu esiteză a
mai spune, că aici este a-se căuta influența
Rusiei.

Alianță sērbo-bulgară.

Am re-
produs în numărul de Duminecă vocea unui
bărbat politic de frunte bulgar cu privire
la raporturile dintre Serbia și Bulgaria.
Acum publică „Vecerna Pošta“ din Sofia în
numărul său dela 12 Octomvrie v. un ar-
ticul, în care dîce, că scirea despre o apro-
piată înțelegere între Serbia și Bulgaria a
produs o mare senzațiă în lumea politică
și mai ales în România. Guvernul sērbo-
— dîce „V. P.“ — și-a schimbat atitudinea sa
de până acum față de guvernul bulgar și
a însărcinat pe agentul său diplomatic din
Sofia să trateze cu Ivancioff în ceea-ce
privesc cooperarea ambelor state slave în
Macedonia. Tōte acestea, adaugă numitul
diar, se fac sub protecțiă Rusiei, care lucrează
pe ascuns prin agenții săi din Sofia și Bel-
grad. Alianța sērbo-bulgară va fi confir-
mată în mod oficial.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Micul ghebos.

De Jules Claretie.

— Fine. —

III.

Din ziua aceea Mayeux deveni om
trist și închis. Era ca o mașină, cu deose-
birea că gîndea și suferea.

În fiă-care dimineță mergea cu punc-
tualitate minutală în oficiul său. În drumul,
ce avea să-l facă, trebuia să trecă prin
grădina Tuilleriilor. Mayeux își ducea de-
junul cu sine și-l împărția cu lebedele din
marele basin. Paserile albe și superbe i-au
făcut încet cu încetul cunoscința. La vocea
lui se înșiriau la marginea basinului și
lău din mîna sa bucățile de pîne. Ele se
lăuau, ca bietul ghebos să le adie cu mîna
penele netede și moi.

— Aceste cel puțin nu găsesc o'ăș
și urit.

Cu nume scumpe scōse din vechile-i
amintiri își numia favoritele sale.

Odată, cînd zimbia fericit în birou
gîndindu-se la prietenele lui, șeful îl agrai:

— La ce te gîndesci, Mayeux?

— La lebedele mele! rēspunse el cu
fața senină.

Credeau, că și-a pierdut mințile și-l
rideau.

IV.

Intr'o dimineță, cînd mergea spre
birou, vîdî înaintea unui deposit cu ta-
blouri îmbulzindu-se o mare mulțime de
privitori. Trecînd pe lîngă ei, i-s'a părut
că aude amintindu-i-se numele în chip bat-
jocurilor. Se ridică în virful degetelor și
privi într'acolo.

Bietul Mayeux. Asupra ce se mira
și-și petrecea mulțimea atât de bine, ironi-
sînd și batjocurînd, era tabloul său, mai
bine dîs schimositura chipului său. Nenoro-
citul l'a cunoscut îndată. Era o carica-
tură fōrte bine reușită. De bună sēmă, că
desenatorul l'a vîdut cu ocazia ocupării
Louvrului, cîci la desenat în situațiunea cînd
cu mica lui umbrelă roșiă isbia din tōte
puterile pe un gardist elvețian mort.

El, Mayeux, care a apărut pe soldatul
rănit în contra omoritorilor.

Nemilosul desenator pictă o față urită,
schimosită și sbiroită pe figura ghebosă și
slabă a lui Mayeux, neuitîndu-și nici de
pantalonii lui scurți, nici de fluierile picio-
relor, nici de brațele lui ca scheletul. Și
acest chip-batjocură îl provîdî cu inscrip-
țiă: „Nenea Mayeux învinge pe morți în
dilele glorioșe ale revoluțiunei“.

Mayeux nu putu să-și rețină un țipe-
t. Cu toții s'au întors atunci și vîdî
înaintea lor pe micul ghebos, care tremura
de furie și rușine. Intr'un moment întreaga
stradă rēsună de hohotul prostănat al
mulțimei:

— Hahaha! Par' că ar fi sărit din
chip; nu-i mai lipsese, decăt umbrela ro-
șiă din mîna. Mititelule Mayeux, unde 'ți
este umbrela?

Mayeux își reculesse tōte puterile și
plecă grabnic, urmat de huetul nemilos al
derbedelor. Ajuns acasă, se aruncă pe pat
rupt de oboselă și amărăciune. Era ni-
micit.

V.

De-atunci începînd viața lui fîu un
ohin. Desenul artistului a căștigat simpatia
publicului și a ajuns să aibă mai multe

ediții. Numele Mayeux reprezenta tipul
omului celui mai urit, mai ridicul și mai
blăstemat. Caricatura lui fîu luată de foile
umoristice și-i punea în gură gugumăniile
cele mai de rîs.

De acuma Mayeux îndată ce eșia în
stradă, copiii strigau după el batjocurîndu-l:

— Nene Mayeux, nene Mayeux, ce
vrîi; acum dōr nu e carneval!

Ironisarea stradei l'a măhnit atât de
mult, încât și-a dat dimisia și nu se mișca
mai mult din odaia, decăt sēra, dăr nici
atunci nu outeza să mērgă departe de
locuința lui.

Intr'o sēră scoborînd scările, se în-
tēlni cu micul Pichon, care a fost prietinu-
torul nevinovat al nenorocirii sale. Copilul
dîse:

— Mamă, am găsit un cățaluș fără
stăpîn și l'am adus acasă, deși e fōrte urit.
Ce nume să-i dăm?

— Decă e fōrte urit, dîse Mayeux
cătără copil, atunci să-l numiți Mayeux! —
și c'un rîs răgușit grăbi în odaia.

VI.

Bietul Mayeux! De cînd nu mai um-
bla în oficiu, a scōdît ca o lună.

Manifestul Ligei culturale.

Comitetul central executiv al *Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor* publică un manifest înscălit de d-nii: V. A. Urechid, Mihail Vlădescu, Grigorie Ștefănescu, Ald. D. Florescu, P. G. Cantilli și de membrii: Valerian Ursianu, A. C. Popovici, și N. N. Zlotescu.

În prima parte a manifestului se arată îndoita obligațiune a Ligei, de a face cunoscută dreptățile urmărite de Românii de pretutindeni și de a urmări cu înțelepciune și cu zel ori-ce mișcare internă și ori-ce manifestare de bucurie a Românilor erăși de pretutindeni. Arată mai departe, cum prin convocarea reuniunii panlatine sub patronajul Ligei la Paris, s'a dobândit rezultatul de a se convoca în anul viitor la Roma un mare congres latin.

Vorbind de activitatea internă a comitetului central, manifestul spune, că ea a fost încât-va mai mărginită din diferite cauze, printre care cea mai de frunte este orisa financiară.

Stăruie apoi asupra ădilelor grele prin care trec Românii din Peninsula balcanică de ale căror necazuri și greutatea însă se ocupă acum Europa cultă, guvernul și justiția română, și exprimă speranța că Turcia va înțelege: interesele sale și chiar Bulgarii vor pricepe în fine, că salvarea lor nu este într-o Bulgarie fantastică, ci în cea mai perfectă concordiă cu popoarele din Peninsula balcanică și în deosebi cu națiunea română.

Manifestul se ocupă apoi de sârta Românilor din imperiul austro-ungar. După-ce arată cum șovinisti din Budapesta nu-și schimbă direcțiunea lor politică greșită, din contră o înăspresc; cum studenții români dela universitățile unghere sunt persecutați, dovadă cazul cu G. Novacovici, și I. Scurtu, manifestul continuă așa:

„Liga nu se amestecă în mersul politic al nioi unui stat vecin; mai mult, nu Liga are să dea directivă, nici sfaturi fraților de sânge de pretutindeni. Dărea are o sfintă obligațiune, aceea de a-se adresa către lumea civilizată, arătându-i persecuțiile la care sunt expuși Romanii din Ungaria.

„Liga mai are o obligațiune, care înainte de toate legitimează existența ei: a lupta împreună cu toți frații pentru naționalitatea și limba comună, pentru respectarea lor deplină.

„Decă din Ardeal, ochii noștri intristați se îndreptă spre Molna, la sprâncena Prutulului, în cea țerișora română din care isvorse înbeșugătoarele ape ale Moldovei, și în care se conservă mōștele marelui Ștefan-Vodă, numai de bucurie nu ne simțim sufletul cuprins.

„În deșă întunecime a cerului Bucovinei, se făcuse nu de mult un zimbitor lumnish: toți capii națiunii române de acolo, seu aprōpe toți, mână în mână, lucrău contra ne-amicului comun.

„Pe așa cale mergând, victoria finală era asigurată, dăr intriga și zavistia a su-

— Măcar de ași sfiși-o odată! murmura el sfășiat.

În urmă zăcea în pat bolnav.

— Acuși voiți fi fericiți! își gândia el. Acolo sus nu sunt gheboși. De ce m'au și supărat și chinuit omenii? Ah, a muri singur, singur...

Picături mari de lacrimi îi udau fața. El repeta fără intrerupere:

— Mamă!... Jaques!... Madelaine! O Dumneșeule!...

Din visul lui trist și jalnic îl deșteptă un șgomot.

— Cine-i?

Nici un răspuns.

Erăși întrebă: Cine-i?

Atunci auzi un șchilăit plângător.

— Ah, dize el zimbând trist, — bietul Mayeux!

Voi să se școle, ca să deschidă ușa, dăr recădu fără puteri, oftă greu și muri.

Acum nu-l mai dōre nimic. Dăr numele și ađi obișnușe a-l folosi ca o expresiune de urciune și rēutate. Astfel se nasc numele de batjocură în Franția.

fiat... și norii negrii amenință tot mai mult să acopere micul lumnish.

„Liga noastră nu are de a interveni în lupta fratricidă, dăr datorita ei este de a le striga din adăncul sufletului: O, fraților, numai prin unirea și concordia vōstră, mai puteți salva Bucovina de slavizare. La luptă cu toții împreună la ocașiunea nouelor alegeri parlamentare. Rēmăneți aceea ce ați fost: supuși credincioși ai Austriei, dăr nu încetați a fi Români“.

În fine manifestul apelă la toți colegii să se pună pe lucru înlesnind comitetului central tot mai multe mijlōce materiale și morale pentru urmărirea marilor scopuri naționale.

Din isprăvile comitetului macedonean.

Se știe, că acum câte-va ădile „Agenția Română“ a transmis o depeșă din Constantinopole, în care se spunea, că autoritățile otomane au arestat acolo pe mai mulți Bulgari, bănuți de poliția, oăr ar sta în relațiuni cu comitetul macedo-andrianopolitan din Sofia. Chiar eri am șemnalat o șcire de felul acesta din Constantinopole.

Etă acum, ce 'i șerie „Timpului“ din Bucuresci un corespondent al seu din Constantinopole:

Bulgarii arestați au fost trimiși de comitetul macedo-andrianopolitan acolo, într-o misiune foarte delicată: aceea de a asasină pe Exarhul bulgar. Poliția a fost înșciințată de însuși Exarhul, care primise scrisori amenințătoare. Despre rezultatul cercetărilor nu s'a putut știa nimic, autoritățile păstrând cel mai strict secret. Etă însē, ce s'a aflat asupra acestei interesante așaceri:

Dela o vreme încoace, agenții Comitetului, în mare parte dascăli în școlele bulgăresci, șpăriați de atitudinea energică a autorităților otomane, s'au arătat cam neasentători la porunciile comitetului, refuzând să eșecute jafurile și asasinatele ordonate dela Sofia. Comitetul iritat de acest act de rebeliune, a învitat pe Exarhul din Constantinopole să destitue pe toți cei nesupuși. Exarhul, temându-se probabil să nu-și compromită situația față de guvernul otoman, a refuzat. Peste câte-va ădile apare în „Les Reformes“, organul Comitetului, o notiță amenințătoare la adresa Exarhului, șpunând, că el ș'a nitat obligațiunile către țēră, că atitudinea lui a devenit curat antipatriotică și că, decă nu-și va lua șema, se vor ivi complicațiuni grave de tot. Câte-va ădile după apariția notiței, Bulgarii cu pricina sunt arestați la Constantinopole.

Este evident, că în duelul acesta dintre comitet și Exarh, e de o importanță capitală să se cunōșcă sentimentele și atitudinea guvernului bulgar. Exarhia, ne șerie corespondentul nostru ocașional din Constantinopole, se află într-o poziție foarte critică, pentru-că guvernul bulgar i-a tăiat subsidiul. Cu alte cuvinte guvernul bulgar șpune Exarhului: „Ori eșecuti porunciile comitetului, ori ești oșândit să mori de inanție. Acesta nu e așfirmățiune grațuită.“ „Curierul Bisericesc“ din Sofia, organul Șfântului Sinod, s'a făcut echoul disperării Exarhului, dând publicității și accentuând faptul, că Exarhia se află într-o situație pecuniară foarte critică. De alta parte avem declarațiunile organelor opoșioniste „Mir“ și „Noul Veac“ din Sofia, cari atacă în mod violent guvernul Ivancoff-Radoslaff pentru-că refuză să remita Exarhiei subsidiul, care i a fost plătit până acum regulat.

De aci reese, că guvernul bulgar ține partea comitetului macedo-andrianopolitan, și rēsure dela sine întrebarea, decă asasinii bulgari eșpediați casē eștermine pe Exarhul din Constantinopole, au fost trimiși de comitet numai, fără școirea guvernului, seu cu școirea și șconsimțământul lui?

Întrebare prea gravă, ca să dăm rēspunsul în pripă. Mai bine să așteptăm să rēspundă faptele.

Noi ne mărginim la constatarea, că guvernul bulgar ocrotosce și șpriji-nă comitetul până într'atât, încât să se declare rēșboiul Exarhului din Constantinopole, și ne întrebăm: decă până acolo merge comunitatea de vederi între guvern și comitet, va avē ore guvernul bulgar destulă țăriă și independență, ca să ia mēsurile indicate pentru șatisfacțiunea noastră?

That is the question.

Conferința învătătorilor

rom. gr. or. din districtul Brașovului (protopopiatele Brașov, Bran și Treișcaune).

Ședința III. 24 Oct. (8¼ ore a. m.)

După deschiderea ședinței se pune la ordinea ădile lecțiunea practică cu elevii și elevele din anul II de școlă, care se ține din partea d-șorei Maria Bogdan, învătătoare, Brașov. D-șora prelegătoare alege din cartea de cetire ca piesă de tractat „Bradul“; pe celelalte despărțeminte le-a ocupat în scris. Încheiându-se lecțiunea și eliberându-se elevii și elevele din sală, se deschide discușiunea asupra acestei lecțiuni. Din observările făcute de mai mulți membri ai conferinței prelegerea se declară deplin șuccesă și d-șorei prelegătoare mulțamită protocolară.

Urmēză ștrigarea apelului nominal și o mică paușă. După redeschiderea ședinței se pune la ordinea ădile lecțiunea practică din limba română cu elevii și elevele din an. III de școlă. Prelegătorul Aurel Popovici (Șatulung) tractēză piesa de cetire: „Fetișă murdară“, după-ce ocupase deja în scris celelalte despărțeminte. Prelegerea e ascultată cu cea mai mare atențiune. După încheiere se fac din partea mai multor membri observațiuni aflate cu cale și în urmă prelegerea se declară deplin șuccesă și prelegătorului i-se aduce mulțamită protocolară.

Ședința IV. (2¾—4 ore p. m.)

Sē pune la ordinea ădile observări asupra Normativului școlar. Deōrece în cele două conferențe din anii trecuți se revizuișe și îndreptase materialul din învătământul religiunii pentru cei șese ani de școlă și din învătământul limbei materne până la an. V de școlă, acum urmēză materialul pentru an. V și VI de școlă din învătământul limbei materne. După cetirea materialului din Normativ și din proiectul de plan al unei comisiuni, ce să așesese anume pentru acest scop încă acum doi ani, se fac observările de lipsă primind în partea cea mai mare materialul designat de numita comisiune cu acestea să ridice ședința.

ȘCIRILE ăDILEI.

— 25 Octomvrie v.

Archiducelele Francise Ferdinand a șosit alaltării în Becicheercul-mare, de unde șera a plecat la Ecica fiind oșpele contelui Harnoucourt. A doua ăi s'a făcut o vênătoare la care archiducele a impușcat 22 de vulpi.

Asasinat politic. Din Salonic se telegrafēză ăiarului „Acropolis“, că notabilul Român Tituni — distins pentru sentimentele sale naționale, a fost asasinat de Bulgari, pe când se întorcea dela Meșicova spre Ghevgheli.

O rectificare. Față cu școirea lansată în nr.-ul de Marți al „Tribunei Poporului“, că I. P. Sa d-l arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu nu ar fi contribuit cu nimic pentru fondul mesei studenților români din Brașov, ni-se comunică din isvor competent și suntem rugați a constata, că I. P. S. Sa a contribuit, încă în Februarie 1899, cu o sumă însemnată, dăr în mod anonim.

Din România. D-l C. Olănescu, ministru de interne, a alcătuit deja proiectele de legi asupra: a) Monopolului cărciumilor, în comunele rurale; b) Șuprimarea șubprefecturilor și crearea inspectorilor de plăș. c) Organizarea și șporirea atribuțiunilor notarilor. — Aceste trei proiecte de legi vor fi șupuse, probabil, în începutul șeptēmănei viitoare șebaterilor consiliului de miniștri.

— Desmășnire. ădiarele opoșției au vorbit despre dimisia d-lui Olănescu, ministru de interne. „Epoca“ este autorizată a da cea mai formală desmășnire acestei nouē nășcoiri. Un redactor al ei a vēqut pe d-l Olănescu, care i-a spus: Nici nu m'am gândit, nici n'am vre-un motiv să demisionez.

Vandalismul Bulgarilor. ăiarul „Șoirile Petersburgului“, organ al prințului Uftowski, a publicat, ădilele trecute, un lung articol relativ la isprăvile bulgăresci în Macedonia, datorit șavantului rus Draganoff. Acesta în baza informațiunilor primite dela institutul archeologic rus din Constantinopole, asigură, că Bulgarii distrug în mod șistematic ori-ce monument istoric din Macedonia. Bulgarii rup manuscrise și măn-jesc cu cernelă inscripțiunile istorice de pe icōnele bisericiilor. Așemenea probe de vandalism pōte cine-va să le vadă în mănăștirile: Trescavetz, Marcob și Șocopia. Organul institutului archeologic rus din Constantinopole, a șris în această privință următoarele: „Vinovați în acotele de vandalism sunt însi-și Bulgarii, cari nimiceșș ori-ce monument istoric din epoca romană seu grēcă“. În tot cazul, este demu de rēmarcat, că chiar un institut șcientific rus începe a condamna relele apucături ale barbarilor Bulgari.

Manevrele împērătesci din anul viitor, după cum se șerie, se vor ține în șinutul orașului Cincot-biseriof. Monarhul a această ocașiune va fi încuartirat în castelul contelui Majlath din Miholjăț.

Tămbălău la Arad. La Arad se face ađi instalarea noului șispan al comitatului. La tămbălău aranjat din incidentul acesta, se vor presenta și Românii sub conducerea P. S. Șale episcopului Goldiș. Așă șpune fōia de acolo „Tr. P.“ Ore nu se va face și acuma cu „Românii“ vre-o „fășșietate“?

Desvēlirea ștatuei lui Carnot. Duminecā s'a făcut în Lyon desvēlirea ștatuei fostului șpreședinte Sadi Carnot. La actual desvēlirii a participat și șpreședintele Loubet și miniștri. Din incidentul acesta ștrădele erau decorate și pavozate. Din toate părțile șpreședintele republicei a fost via aclamat. După inaugurare cortegiul s'adus la prefectură pentru recepția oficială a șpreședintelui. După recepțiune s'a dat un mare banchet la camera de comerciu, unde Loubet a roștit un toast laudând operele șociale pe care camera de comerciu le protege și adause, că tot ce priveșce îmbunătășirea existenței celor umili și desmōșteniși are drept la încurajarea și la șolicitudinea șpreședintelui Republicei. Șera Loubet a luat parte la banchetul dat în onōrea sa la primăria. Aici încă ținu un toast glorificând memoria lui Carnot. El mai dize, că-și va da șilința să îndeplinescā șarcina sa de a apēra interesele morale și materiale ale țērii. — Mai amintim, că cu ocașia acestei șerbări Șarul Rusiei a adresat șpreședintelui Loubet o telegramă în care își exprimă alipirea sa la acest act și asigură de șincera și neștrămutata prietenia. Șpreședintele Loubet i-a rēșpuns îndată, mulțamindu-i călduros în numele Franciei.

Cum sunt judecați ucigașii în Șofia? Ca un cap de operă, despre conșciințioșitatea, cu care își împlinesc judecătorii bulgari datorita, cetim șprin foile din Peșta următorul cas: Un învătător bulgar cu numele Mihail Șumanov a ucis pe un Macedonean, Cacef Bojanov. Jurașilor li-s'au pus următoarele întrebări: 1) Este ștatat șfaptul, că Mihail Șumanov a ucis pe Cacef Bojanov? 2) Dovedit este, că ucigașul a fost pe deplin conșcient de fapta sa? 3) Este ștatat, că mōrtea lui Cacef a urmat imediat după șevēșșirea atentatului? 4) Sunt împrejurări agravante și atenuante? 5) Este Șumanov vinovat pentru comiterea atentatului? Jurașii cu unanimitate au rēșpuns la cele dintăiu trei întrebări cu da, ér la cele două din urmă cu nu. Așhitarea vinovatului a fost „motivată“ cu aceea, că Șumanov a ucis din simț de patriotism. Pentru aceea a omorit pe Cacef, de ore-ce l'a ocunoscut ca aprig inimic al comitetului macedonean. — Comentur nu mai e de lipsă.

Furtul din Vatican. Poliția din Șenna a deținut pe advocatul Pescio, fiind banuit, că el ar fi primit hărțiile de valōre, cari au fost furate din Vatican și le-ar fi șchimbate. La bancherii din Milan și Florența până acum s'au aflat din acele hărți în valōre de 270.000 Lire.

Rochia de mirésă a reginei Wilhelmina. Foile olandese dau unele amănunte despre trousseau-ul tinerei regine Wilhelmina, a cărei cunună cu principele Henric de Meklenburg s'a stabilit deja pe ziua de 17 Ian. 1901. Intreg trousseau-ul miresei trebuie să fie gata până la începutul lunii Ianuarie. Rochia de mirésă a Reginei va fi brodată în școala de broderia din Amsterdam, unde a fost confecționată și haina, ce a avut-o la încoronarea sa de Regină. Timp de trei luni au lucrat la această haină cele mai bune dintre elevele școlii de brodat. Desenurile pe stofa rochiei de mirésă le face conducătoarea instituției și se esecută sub supraveghierea sa personală.

Pentru o sărutare. La o gară în apropiere de Petersburg s'a întâmplat următorul caz: Un tânăr muncitor se ruga de vre-un ajutor dela un cunoscut neguțător. De alta parte pe peron se afla un general, care avea la braț pe soția lui, o damă tânără și frumoasă. Neguțătorul duse muncitorului oă-i va da 5 ruble, decât va săruta soția generalului. Țăranul sfîndu-se se apropiă de general și-i povestesc, cum ar pute el ajunge la o pomană de 5 ruble. Generalul se uită întrebător la soția, ér această șovăind puțin fi intinde muncitorului obrazul. Țăranul după ce a sărutat-o, s'a dus la negustor, care i-a plătit cele 5 ruble promise.

Spicuri

din trecutul și prezentul nostru.

Seliște, în Octomvrie 1900

— Fine —

Avem ađi foarte multe familii, cari mai acum câțiva ani nu steteau ou ori-oine de vorbă, și ađi se le plângă de miță! Cauzele acestei decadințe materiale sunt multe.

Ocupațiunea majorității covârșitoare a Seliștenilor a fost oieritul. Și pe atunci nimic nu era rentabil, ca economia de oi. Pe lângă aceea țările Seliștenilor erau vestite. E ușor de explicat, dér decât pe atunci și-au adunat bani frumoși Seliștenii. De atunci derivă și renumele Seliștenilor de omeni bogăți. Imprejurările favorabile ale oieritului însă cu vremea s'au schimbat.

Omenii au fost nevoiți să-și vândă țările, căci nu li-se mai renta, — lucrau mai mult cu pagubă decât cu câștig. Ce să facă acum? Seliștea pe atunci avea vre-o 5000 de locuitori. Hotarul în raport cu numărul locuitorilor e numai un petec de loc. Numai din agricultură nu putea trăi nimenea, cum nu pôte nici ađi. Abia 2—3 excepțiuni decât vor fi. E natural dér, decât între astfel de împrejurări pe lângă dragostea față de economia de oi s'a dezvoltat în Selișteni mai ales spiritul negustoresc.

Unii au și îmbrățișat negoțul și unele centre — cum era d. e. Abrudul — erau aprovizionate cu unele articole aprupe numai de Selișteni. Cu introducerea drumului de fier și acest isvor li-a secat. Alții mai comođi, mai rămânând pe acasă în lipsa de ocupațiune s'au dat pasiunei jocului de cărți — au devenit cartofari și în scurtă vreme și-au mâncat tot ce bruma agonisiseră în decurs de ani de zile și cu ce eventual s'ar fi putut apuca de alte afaceri. Alții éráși au luat lumea'n cap și s'au dus în România, mai ales în Dobrogea. Aici parte au intrat ca servitori pe la alții — cei mai sêraci, — parte au luat în arândă moșii de ale statului, parte și-au deschis câte-o prăvălioră séu câte-o cârciumă. Mulți dintre aceștia au și ajuns la stare bună. Dintre cei sêraciți și rêmăși acasă veđi destui și în ziua de astăzi gății frumos — ou haine rêmase din vremurile cele bune — și stând prapur înaintea porții cât e diulica de mare. Mai bine răbdă de fôme, decât să între în serviciul altora. Mândria nu-i lasă. Și mândria această intrată s'a înrădăcinat în Selișteni, înoăt — abstrăgând Țara românescă — aici la noi nu vei găsi un singur servitor séu servitor selișteană. Autorităților le convenia

și se bucurau de decadența această materială a unora.

E și explicabil, căci omenii independenți materialicește sunt tot deuna periculoși pentru autorități. Pe aceștia nu-i duce de nas cum voesc tu, ci aceștia rezonază cum ei voesc, și de multe-ori îți pun bete în rôtă. Sêrăcind însă sunt avisați la sprijinul autorităților și astfel nu-i greu să-i pui cu botul în labe. Și apoi cum rezonază nația o seim cu toții: Calicul — ori cât de omenia ar fi — tot om de nimic rêmâne; pe când bogatul — ori cât de omenia ar fi — tot om de omenia este.

Dér preoții — luminile poporului — cari sunt chemați ca tot deuna să stea ou povăța și cu fapta la dispoziția poporului, ce făceau și ce fac când veđ, că fii lor sufletesci merg pe povârșuri? Preoții?... Atunci ca și acum îți puneau patrafrul pe cap, te trosniau cu mătăuzul séu îți întindeau mâna. Atâta sciau. Aveam preoți cu frica lui Dumnezeu, evlavioși, dér omeni din popor, fără vre-o cultură mai înaltă. Majoritatea poporenlor soiu mai mult decât ei, fiind-că sunt omeni umblați. Seliștenii încă n'au auđit de pe amvon cuvântul preoților lor. *Acésta le e ceva necunoscut.* Si amvonul multe rele și răni ar pute vindeca. La noi preoția a fost o moștenire familiară, întocmai ca un meșteșug cel lasă un tată fiului séu. Astfel de preoți se înțelege, că nu-ți impun. Ér dintre cei mai noi și cari ți-ar impune, se îndeletnicesc mai mult cu ocupațiuni absolut incompatibile ou poziția preotului, așa încât numai impresia de preot nu mi-o face.

Ași pute scrie încă foarte mult în cestiunea această, fiind însă tocmai în preajma alegerii de protopop tao, în speranță, că noul protopop va pune în fine capăt stării insuportabile de ađi. E și timpul suprem, căci simțul religios începe a scăde. Cu astfel de preoți nici nu mă mir.

Am đis mai sus, că mulți Selișteni au început să emigreze în România. Cu depărtarea Seliștenilor încep și imigrarea străinilor în Seliște, mai ales meseriași; ér de când s'a mai deschis linia ferată — n'ar mai fi pomană de ea! — ne năpădesc străinii tot mai tare. Mulți meseriași Selișteni nu mai pot susține concurența lor, și de aceea unii și dintre aceștia au început să emigreze.

Seliștenii i-au lumea în cap și străinii se înouibă tot mai adeno.

Au prins străinii a-ne pasce „de nu ne mai putem cunoșce“. Jale și bănat ou parte ni-au dat. Nu le-a luat din vânt nefericitul Eminescu șirele:

Și cum vin cu drum de fier
Tôte cântecile pier
Sbôra paserile tote
De négra străinătate.

Le-a scos din cruda realitate.

Și decât se va mai continua tot așa nu trec 60—70 de ani și Seliștea și-a pierdut caracterul românesc.

Tot influinței străinilor și neinteresului preoților atribui eu în mare parte și dimensiunile, ce le-a luat în Seliște — mai ales la femei — luxul. Rane adeno sunt la noi, cari ar trebui vindecate.

În prima linie ar trebui să punem stavilă emigrării. Ca să-i reținem însă de a mai emigra, ar trebui să li-se creeze noué isvóre de venit, fiind-că toți din negustoria nu pot trăi. Bani au fost la comună, s'au întrebuintat însă pentru alte scopuri — pentru modernizarea Seliștei. Atunci când fômea ne bate la uși și străinii ne scot din casă ni-se fac trotoare, se ridică un palat pentru judecătoria cercuală, — care de altfel momentan ar fi plecat din Seliște la Mag (!) — s'au făcut nisce terase, pe costa unui deal, pentru morminte (noroc, că nu s'a înmormântat până acum acolo, căci bieții morți ar fi ađi cu oiolanele și căpășinile pe afară), ér de present se regulază riul, așa încât nici cheul Dimboviței nu va fi mai frumos. Zidul de pétră va fi 3 metri înălțime și la basă de 1½ metri grosime. Se va presenta de minune. Să tot trăsesc în Seliște, bine înțeles să ai o-ți trebuie la chimir!

Comitatul face peste zidul acestui riu un pod de fier cu fundament solid și zid

din piatră oioplită — pare-mi-se pentru 16 mii. Și comuna încă va face două poduri de fier. Frumoși acați, tei, frăgari, cari au fost plantați înainte ou 15 ani de-alungul piațului pe lângă țermurea riuului și cari dedeau deja umbră frumoasă — au trebuit să fiă delăturați în vederea parcului modern, ce are să se aranjeze după regulare. Modernizarea această ou deci de mii de fl. luați împrumut dela „Banca națională“ din capitală a fost cel puțin pripită și prea radicală, în vederea enormei majorități lipită de sêracă a acestei comune — care ajunge la arunc însemnat. Arunc bunicul au Seliștenii deja acum, numai cât „Domnii“ îi dau alte numiri: „pază de nôpte“, „rêscumpărarea lucrului public“ (7 corône) ou grămadă de procente după darea de pământ, pentru plățirea păzitorilor la câmp etc.

Mai trebuie amintit apoi la tôte întreprinderile și „Mehrazbeit“-ul (vorba primarului), adecă să coste totdeuna ou mult mai mult, decât a fost preliminar și votat.

Din incidental regulării riuului au fost dărâmate 2 case de piatră solid zidite, anume casa pentru vămuirea mărfurilor și camera pentru vinderea cârnii, pe motivul, că acestea cad în linia regulării riuului (puteau însă să rêmână, căci nu se prăpădia lumea, decât se lăsa piațul cu ½ metru mai larg) pentru-ou să se pôtă pune în comitet la votare — se înțelege în felul cum se face la noi votarea — zidirea unei case mari — frumoșe — care să coste éráși vre-o 10,000 fl., în care să se instaleze apoi camera pentru măjuit, măcelăria, ghețarele pentru carne și fabrica de unt, care se va înființa.

Tôte sunt foarte bune și foarte frumoșe — numai cât nu ou bani luați împrumut și în o comună, care e în decadență. —

Ôre de parcuri și de regulări le arde acum bieților Selișteni?!... Nu vedeți „Domnilor“, că noi de-abia ou mai ducem de ađi pe mâne? Ce folos avem noi de tôte acestea? Nu vedeți, că numai străinilor le faceți plăcere și pe noi ne lipsiți de ultimii cruceri ce biet îi mai avem — ba ne băgați și datori?!...

Nu vedeți, că tôte comunele nôstre românesci oăt s'au modernizat și-au pierdut caracterul românesc?

Credeți, că Seliștea ou întôrcă cursul lumii și ou să facă excepțiune? Negre simșiri am. Da-re-ar bunul Dumnezeu să nu se împlinescă.

Cei ce au urechi de auđit să audă!

Ioan nemulțumitul.

Subscriși ou inima înfrântă de durere, în numele lor și al consăngenilor aducem la cunoșcință amiciilor și cunoscuților, că prea iubitul lor tată, soțu, moș și strămoș

Stefan Moldovan,

preposit séu arhiepiscop al bisericii catedrale gr. cat. de Lugôș, prelat domestic al S. Sale pontificelui roman, membru fondator al asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român, membru la mai multe societăți culturale s. c. a.,

în urmarea unui morb îndelungat, fiind împărțit ou st. sacraminte ale moribunților, în 4 Noemvrie st. n. nôptea la 10 ôre a adormit în Domnul, în anul 88 al vieței, 63 al preoției și 41 al prepositurii sale.

Funcțiunile funebrele se vor ține în biserica catedrală din Lugôș în 6 Noemvrie la ôrele 2 d. m.

S. Liturgiă împreunată ou Parastas pentru odihna sufletului rēposatului se va celebra în biserica catedrală Mercuri în 7 Noemvrie la ôrele 8 a. m.

În veci pomenirea lui!

Lugôș, 4 Noemvrie 1900.

Adolfina Moldovan vėd. Oltean ou fiică; vėd. Roza Moldovan ca noră; Sidonia Moldovan, Alma Moldovan ca nepôte; Conte Francisc Norman de Audenhoffe ou ginere; conte Luis Norman de Audenhoffe ou nepot; Georgina contesa Norman de Elekes nepôtă; Reginald conte Norman strănepot.

Concurs.

Dela „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“ conform concludului Nr. 236 din 25 Octomvrie a. o. cu începutul anului școlar 1900—1901 este de conferit:

Un stipendiu de 120 corône pe an din fundațiunea „I. Roman“, destinat pentru studenți de gimnasiu ori școle reale.

Cererile pentru acest stipendiu să se înainteze comitetului central al Asociațiunei în Sibiu (Strada Morii Nr. 8) până la 20 Noemvrie a. o. provêdute ou următoarele documente: a) atestat de botez; b) testimoniu școlar pe anul 1900—1901; c) atestat de paupertate.

Cererile întrate după termin nu se vor considera.

Din ședința comitetului central al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiu la 25 Octomvrie 1900.

Dr. I. Pușcariu,
vice-președ.

Dr. Beu.
secr. II.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 6 Noemvrie. În cameră s'a continuat ađi desbaterea declarațiunei archiducelui moștenitor. Ađi și-a ținut Desid. Szilagy discursul séu așteptat cu încordare. A vorbit neîntrerupt trei ôre întregi. Cu mare aparat legislatoric el a argumentat cum înarticularea declarațiunei nu se cuprinde nici o vătămăre a constituției. El cere primirea proiectului. Desbaterea se continuă mâne.

Londra, 6 Noemvrie. Din Peking i-se anunță lui „Times“, că admiralul rus Alexejev a trimis ou scrisóre lui Li-Hung-Ciang în care îl întrăbă despre intențiunile, ce le are China față ou Mandsuria și provôcă totodată China să cedeze Rusiei administrația acestei provincii.

DIVERSE.

O mirésă schimbată. Din Roma se scrie următoarele: Dilele trecute un tânăr ou numele Nicola Morini din orășelul Maccrata, s'a dus la biserică ou logodnica lui, ca să fiă de față la prima strigare. După cum e obiceiul, în acel orășel mulțime de rudeni, amici și cunoscuți însoțiau pe tinerii însurăței. La intrarea în biserică pe neașteptate se apropiă de mire ou față tânără și frumoșă strigându-i: „Pe mine trebuie să mă iai de soția! Eu sunt mirésa ta. Decă nu-ți împlinesci datorința, mórtea te așteptă!“ Mulțimei, care numai decât recunoscu în tînăra față pe amanta de odinôră a mirelui, se vede, i-a plăcut acest lucru, de ôrecea aplaudat pe curagiosa față și de pretutindenea se auđea: „Are dreptate!“ „Așa este!“ Mirésa, care era să fiă condusă înaintea altarului, a ajuns într'o situația neplăcută și liberându-se dela brațul mirelui, s'a refugiat cu rudeniile sale într'o casă din apropiere. Mirele rêmăș singur, numai decât a fost prins de braț de iubita lui de odinôră, ér mulțimea striga însufletit: „Bravo Nicola, Condu numai pe Nina la altar, împlinesce-ți promisiunea!“ Mirele nu așteptă să fiă a doua ôră invitat și dicend: „Bine-ți și așa, vino Nină cu mine“ și păși peste pragul bisericei ou noua mirésă. Scurt timp după această, mirii, după ce au fost vestiți, au părăsit biserică. Ca nu cumva mirele să-și schimbe planul până la cunună, poporul adunat numai decât a făcut între ei o colectă și a dat'o frumôsei Nina ou zestre, ér pe mirele l'a amenințat mulțimea, că de nu se va ține de vorbă, îi va frânge côtele.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Novembre n. 1900.

Renta ung. de aur 4%	114.75
Renta de corone ung. 4%	90.35
Impr. ca'il. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.60
Impr. ca'il. fer. ung. in argint. 4 1/2%	98.75
Oblig. ca'il. fer. ung. de ost I. emis.	116.75
Bonuri rurale ungare 4%	91.40
Bonuri rurale croate-slavone	92.50
Impr. ung. cu premii	163.75
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	139.50
Renta de argint austr.	97.50
Renta de hartie austr.	97.15
Renta de aur austr.	114.65
Losuri din 1860.	132.—
Actii de-ale Banței austro-ungara	16.92
Actii de-ale Banței ung. de credit.	664.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	663.—
Napoleon d'or.	19.19
Marc imperiale germane	115.65
London vista.	240.55
Paris vista	95.85
Rente de corone austr. 4%	98.50
Note italiene	90.85

Cursul pieței Brașov.

Din 7 Novembre. 1900.

Bancnota rom. Cump.	18.92	Vënd.	18.96
Argint român. Cump.	18.75	Vënd.	18.90
Napoleon d'or. Cump.	19.20	Vënd.	19.26
Galbeni Cump.	11.20	Vënd.	11.26

Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	—
Marc germane Cump.	58.75	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

Cataloge
MUSICALE
se trimite franco și
✦ gratis ✦
pentru
Clavire
Harmonium
Violine
Cello
Citare
Kammermusik
Orchestre
Ghitare
Cântece
Humoristica
Coruri
Duete, Terzete
Studii
etc. etc.
OTTO MAASS
Deposit și asortiment de musicale,
V I E N A,
VI/2 Mariahilferstrasse 91.

ben az árverés hatálytalanná válik, s az ingatlanok a szolgálmi jog fenntartása nélkül a kitűzött határnapon ujabban elárvereztetnek.
A fennebb megjelölt ingatlanok az **1900 évi November hó 27 ik napján délelőtt 10 órakor** Oprea-Kerczisorra községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -ét készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Fogaras, 1900. évi augusztus hó 23-án.
A fogarasi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.
SCHUPITER
kir. albiró.
1146.

Sz. 6770—1900. t.lkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró, mint t.ljkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a „Furnica“ fogarasi takarékpénztár végrehajthatónak Budacu Nicolae alui George végrehajtást szenvedő elleni 540 kor. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Oprea-Kerczisorra községében fekvő az Oprea-Kerczisorai 102. sz. t.ljkvben Budacu Nicolae a lui George, Budacu Constantin a lui Nicolae, Budacu Aurelie a lui Nicolae, Budacu Valerie a lui Nicolae, Budacu Dionizie a lui Nicolae, Budacu Emilian a lui Nicolae nevéen álló A † a.

256, 257 hrsz. ingatlanra 426 kor.	3161	hrs. ingatlanra 4 kor.	
739, 742	10	3370/1	8
1057	4	3384/1	6
1187/1, 1190/1	68	3461/1	2
1339/1	6	3593/1	10
1436/1	34	3761/1	16
1485	4	4033/1	10
1580—1582	16	4109	12
2249/1.		4297, 4298	8
2252/1, 2255	66	4392	16
2529/1	14	4771, 4776	6
2595/1	12	4837/1	4
2618/1	8	és az Oprea-Kerczisorai 179 sz. t.ljvben Budacu Nicolae a lui George, Budacu Constandin I. Nicolae, Budacu Aurelie I. Nicolae, Budacu Valerie I. Nicolae, Budacu Dionizie I. Nicolae, és Budacu Emilianu I. Nicolae nevéen álló A †	
523 hrsz. ingatlanra 8 kor.	3164/2	hrs. ingatlanra 12 kor.	
764/2	24	3335	4
1016/1	34	3365/4	4
1054	24	4656/2	2
1325	6	3434	20
1358, 1359	22	3501, 3502/1	10
1368	2	3778, 3779/4	42
1471—1473	32	3790—3792	2
1488—1490	16	3913/4	2
1630/1	2	4124, 4126/1	12
1710—1712/1	48	4152/1	20
1791—1793/1	16	4234/2	20
1873—1874	22	4412/2 4413	
1896	6	— 4416/1	46
2012	8	4638	4
2077	24	4656/4	6
2297/4	16	4727	2
2442	6	4828	6
2453/2	14	1336/2	38
2470/4	38	1870, 1872/2	22
2477	10	641/2, 644	48
2781/4	38	1925/3	10
2802, 2872, 2903	70	2579	4
2894/4, 2895/4	34	2605	10
2944, 2945	10	3134	4
3001	6	3905	8
3093	38	4256	8
3109	4	3365/2	4
3151	20	3913 2	2

koronában ezzennel megállapított kikiáltási árban a mindkét t.ljkvben Budacu Anisia szül. Voda javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jog fenntartása mellett elrendeltetik, ha azonban ezen ingatlanok vét.lára az említett szolgálmi jog fenntartása mellett az azt megelőző tehertételek fedezetére szükséges s zuttal 14000 koronában megállapított összeget meg nem üti, az eset-

„MERCUR“
Casă de bancă și de schimb, societate pe acții
în Budapesta,
numai IV, Váci-utca 37
(casa proprie).
La prima tragere a
VII. LOTERIE de clasă r. ung.
in 15 și 16 Novembre
recomandăm având succes
numerile mai mari
între **70,000 și 99.000** care le avem
la dispoziție spre alegere.
LOSURI:
întregi . 12 corone | un pătrar . 3.— corone
jumătăți . 6 . | o optimă . 1.50 „
Aviso! Losurile renșite și suma câștigurilor se trimite franco.—
Comandă cu rambursă costă porto dublu, de aceea să se evite — Comandă să se facă cu mandat postal. 8
1137

(XXXX) (XXXX) (XXXX)
La prea înaltă poruncă a Maiestății Sale Apost. c. și r.
XXI. C. R. LOTERIE de STAT
pentru scopuri de binefacere militare
Acésta Loterie de bani
unică în Austria legal concesionată,
conține 18.122 câștiguri în bani gata
în sumă totală de **418.640 corone.**
Câștigul principal este
200,000 Corone în bani gata.
Pentru plata câștigurilor garantéză oficiul loteriei c. r.
Tragerea urméză irevocabil în 13 Decemvre 1900.
Un los costă 4 corone.
Lesuri sunt de vëndare: la despărțământul loteriei de stat în Viena, I. Riemergasse nr. 7, în colecturile loterii or. Trafic, la oficiile de dajdie, poste, telegraf, și cai ferate, case de schimb, etc. Cumpératorilor de losuri se dá planul gratis.
— Losurile se trimite franco. —
Direcția oficiului loteriilor c. r.
despărțământul loteriei de stat.
1141,3—10
(XXXX) (XXXX) (XXXX)

ANUNCIURI
(insertiuni și reclame)
sunt a se adresa subscrisei
administratiunii. In cazul pu-
blicării unui annciu mai mult de odată se face scădemnt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.
Administr. „Gazetei Trans.“